

ЗАБУДЬКО.

Входить на сцену в капелюсі, кланяєть ся не знімаючи капелюха.

Проклятуще розсіяне! Йдучи, мав я поступити до капелюшника відобрати з чищення мій капелюх! Завтра, як лиш не забуду, маю женити ся із тою... но, тою... (вдаряє в пальці) ось не нагадаю. А капелюха менї конче потреба [ми мохить зводить рукою в гору і попадає на капелюх]. От-то раз!... О, о, о... згадав тепер... до хати менї принесли.... [виймає з кишені рушничок; втирає лице]. Ух, як менї горячо... але ніщо дивного... стільки зворушень нарз [гля